

[Jens Thott]

Begrundelse

Ved en lovændring, som Socialistisk Folkeparti og regeringen har indgået forlig om, blev det muligt at trække op til 20 pct. til dækning af restancer, når en række betingelser i øvrigt var opfyldt – herunder transbeneficiet.

Det er soleklart, at den indregnede restskat vil indgå i beregning af, om transbeneficiet er opfyldt. Derimod oplever spørgeren usikkerhed om, i hvilket omfang den indregnede restskat indgår i de 20 pct.s restancetræk.

Folketinget har i de senere år dramatisk forhøjet den restskat, der kan indregnes i forskudsskatten, hvilket Socialistisk Folkeparti har støttet, men det kan næppe have været meningen (i hvert fald var det ikke Socialistisk Folkepartis), at den administrative lettelse, som forhøjelsen af indregningsbeløbet blev begrundet med, også kan betyde, at den indregnede restance skal betales ud over de maksimale 20 pct.s restancetræk.

Svar (19/8 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er korrekt, at den indregnede restskat ikke medregnes i de 20 pct. Lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73, stk. 1 og 2, sker i det beløb, der er tilbage efter almindeligt skatetræk. Skatetrækket indeholder både forskudsskatten for det aktuelle år og eventuel indregnet restskat, jf. lovens § 61, stk. 3.

Nettolønnen efter skatetræk har altid været udgangspunktet for lønindeholdelse. Det gjaldt, både da indregningsgrænsen for restskat blev hævet fra 5.000 kr. til 10.000 kr., og da lønindeholdelsesprocenten i lovens § 73, stk. 3, blev hævet fra 15 til 20.

Både forhøjelsen af indregningsgrænsen, der efter regulering i dag er 11.400 kr., og forhøjelsen af lønindeholdelsesprocenten til 20 er et led i regeringens bestræbelser for at begrænse de offentlige restancer. Reglen om indregning af restskat er ikke ændret i forbindelse med ændring af lønindeholdelsesprocenten.

I forbindelse med forhøjelsen af indeholdelsesprocenten fra 15 til 20 blev det samtidig bestemt, at skattemyndighederne kun kan pålægge arbejdsgiveren at foretage lønindeholdelse over de hidtidige 15 pct., når der i det enkelte tilfælde er sikre oplysninger om, at skatteyderen fortsat vil have de nødvendige midler til eget og familiens underhold. Ved denne vurdering

kan det have betydning, om der er indregnet restskat.

Spm. nr. S 1088

Til *miljøministeren (27/8 92)* af:

Trøjborg (S):

»Med hvilken begrundelse har Miljøstyrelsen dispenseret fra tidsfristen for realisering af vandmiljøplanens krav til Solrød Renseanlæg, og vil ministeren i øvrigt redegøre for sagens indhold?«

Begrundelse

Miljøstyrelsen har i en afgørelse fra juni måned dispenseret fra tidsfristen for realisering af vandmiljøplanens krav til Solrød Renseanlæg, således at fristen ikke længere er den 1. januar 1993.

Dette forekommer mærkværdigt, fordi bekendtgørelse nr. 785 af 10. december 1987 alene taler om dispensation fra tidsfristen i særlige tilfælde og efter indstilling fra amtsrådet. Roskilde Amt har i denne sag anbefalet, at tidsfristen fastholdes.

På denne baggrund ønskes oplyst, hvad begrundelsen for afgørelsen er.

Svar (7/9 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Med henblik på orientering af udvalget sendte jeg i juni måned et notat udarbejdet af Miljøstyrelsen om de dispensationer, der er givet til renseanlæg i forhold til kravene i vandmiljøplanen. Det fremgik heraf, at 27 ud af 300 renseanlæg havde opnået dispensation i forhold til vandmiljøplanens grundlæggende tidsfrist, den 1. januar 1993.

Miljøstyrelsen har over for mig oplyst, at der som baggrund for styrelsens meddelelse af dispensation af 17. juni 1992 til Solrød Renseanlæg var tale om, at renseanlægget arbejder med en helt ny rensningsmetode, som indebærer, at tilsætningen af kemikalier til spildevandet minimeres, og at indførelsen af denne metode har været mere tidkrævende end indførelse af traditionel spildevandsrensning.

Da den nye rensningsmetode endnu kun anvendes få steder i landet, og da den indebærer klare miljømæssige fordele, har Miljøstyrelsen ønsket at imødekomme ønsket om en tidsfrist-